

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 17. Quomodo aliquis possit ante vel post ingressum Religionis
disponere de rebus suis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Resp. I. Communiter teneri, quia tunc melior⁶⁶ est conditio Superioris, qui est in possessione potestatis præcipiendi: in dubio autem nemo spoliandus est jure, quod habet; nec dicas, subditum etiam esse in possessione libertatis; cum habeat debitum parendi.

Resp. II. Non teneri, si grave damnum obediendo timeat. Ratio, quia in dubio favendum est reo, eique de cujus damno agitur. Et si enim subditus non sit in possessione libertatis, est tamen in possessione juris, quo potest se à periculosis rebus conservare. *Sanch. 6. mor. c. 3. n. 24. alii que.*

A D D E N D A.

Q. 17. Quomodo aliquis possit ante vel post ingressum Religionis disponere de rebus suis. *R.* Quod attinet ad illum, qui vult ingredi Societatem *JESU*, videri debent dicta l. 3. p. 2. à n. 1126. Possunt tamen quoad illum & alios adhuc hinc addi seqq.

§. I. Probabilius est, quòd decretum *Trid. Ses. 25. c. 16.* de Reg. prohibentis fieri resignationes bonorum, tantum intelligatur de illis, quæ fiunt post, non autem ante ingressum in Religionem, uti insinuatum est l. 3. p. 2. n. 1126. : putantque *Hann. de just. T. 2. tr. 6. n. 216. & Pirh. l. 3. t. 26. n. 55.* tantum intelligi de renunciatione inter vivos. De renunciatione Beneficii Ecclesiastici, vide dicenda n. 993.

§. II. Renunciatio, quæ fit per testamentum aut causâ mortis vel professionis, secundum *Sanch. in Decal. l. 7. c. 5. Barb. de potest. Episc. alleg. 99. n. 32. Sylvium V. Societas IESU Cas. 2. Mangion. & alios* semper revocari potest; censentque in dubio præsumendum esse, quòd facta sit causâ professionis secuturæ: *Castrop. t. 16. d. I. p. 17. n. 12.* putat certum esse,

esse, quod renunciatio facta à Novitio secundum formam à *Trid.* præscriptam revocari non possit, alioquin ad eam non requirerentur tam graves circumstantiæ, cum Novitius quolibet tempore novitiatus & absque licentia Episcopi possit facere renunciationem revocabilem: hæc tamen ratio non videtur sententiam illam reddere certam, nam ad quodvis testamentum requiruntur graves solennitates; item, ut Episcopus testari possit, requiruntur præter licentiam Papæ etiam aliæ solennitates, & tamen ejusmodi testamenta manent revocabilia, ideò enim sunt tales solennitates, ut secutâ professione vel morte possit hæres, legatarius vel donatarius jure agere per interpellationem Judicis, quod aliàs non posset: nihilominus tenent cum communi *Sanch. n. 57. Barb. Pirh. t. 31 n. 92.* esse irrevocabilem.

99 §. III. Si Novitius moriatur, antequam sit validdè professus, probabilius est, secundum dicta n. 5. renunciationem factam etiam secundum formam *Trid.* esse invalidam, quia expressè additur, *ac non aliàs intelligatur effectum sortiri, nisi secutâ professione*: oppositum tamen tenent *Suar. & Pirh. n. 91.*, quia videtur tum cessare causa dispositionis, quæ est, ut non minuatur libertas pro egressu.

100 §. IV. Quando renunciatio bonorum fit à professuro expletis 10. mensibus novitiatus, quamvis professio subsequuta sit irrita, quocumque tamen tempore postea ratificatur vel expressè vel tacitè, hoc ipso etiam confirmatur renunciatio, *Rodriq. Sanch. n. 56. Lugo in resp. Mor. l. 3. d. 16. n. 5.*

101 §. V. Probabilius est cum *Sanch.* contra alios, quod nequidem mutuum dari possit Monasterio ex bonis Novitii, quamvis hic etiam 16. annis major esset: poterunt tamen parentes Novitii dare ex suis bonis, cum jure repetendi, si filius non profiteatur.
Prohi-

Prohibetur etiam à *Trid.*, ne aliquid alicujus momenti, attentis facultatibus Novitii, detur Monasterio tempore novitiatus à Novitio, excepto victu & vestitu, ne hac occasione discedere nequeat, quòd totam vel majorem partem substantiæ suæ Monasterium possideat, nec facile, si discesserit, id recuperare possit. Si autem res magni momenti datae sint, jubet reddi, etiam cum fructibus, uti notat *Sanch.* Atque hæc etiam intelligi debent de aliis obligationibus bonorum. *Sanch.* n. 20. Vide *Lott.* l. 3. q. 26. n. 23.

§. VI. Si Novitius Societatis J E S U per testamentum disponat de rebus suis sine facultate Superioris, *Mol.* dicit peccare, sed *Sanch.* c. 3. n. 5. negat, quia est sui juris, & potest semper revocare: renunciatio tamen bonorum, quæ in Societate fit post vota, vel etiam ante vota post annum primum novitiatus, est absoluta & irrevocabilis, secundùm dicta n. 56. 102

§. VII. Scholasticus Societatis J E S U, quamvis illicitè, validè tamen testatur de rebus suis sine licentia Superiorum, *Suar. Sanch. Castrop.* d. 3. p. 2. n. 7. *Lugo* in resp. *Mor.* l. 4. d. 6. *Pediz.* t. 4. c. 2. à n. 157. contra *Mol.* & *Less.* Tale tamen testamentum est à Superiore irritabile, quamdiu testator vivit, sed non eo mortuo, quia voluntas defuncti non amplius subordinatur voluntati Superioris, cum non sit amplius subditus, *Lugo* de just. d. 3. n. 81. Et renunciatio in favorem Collegii extra Provinciam, aut constituti sub dominio alterius Principis, per se loquendo, non deberet admitti à Generali, si per hoc timeretur offensa; in favorem autem loci in Provincia admitti non potest nisi à Generali, nisi, uti nunc habet usus, non sit supra 100. Imperiales, ad quos licentiam dare potest Provincialis: potestque Generalis acceptare tale legatum etiam mortuo scholastico testatore, quia quamvis donatio secundùm aliquos sit invalida, donatore 103

natore mortuo ante acceptationem, (cujus tamen oppositum cum aliis docet *Lugo* d. 23. n. 75.) nihilominus legatum est validum, summa enim est disparitas, quia omne legatum prius post mortem validè acceptatur: Et in mortis periculo, quando Generalis consuli non potest, potest Provincialis, aut eo absente, Superior localis dare Scholastico licentiam condendi testamentum: atque etiam sufficit licentia Provincialis, quando testamentum fit proximè ante professionem, per quam statim redditur omnino irrevocabile, *Lugo* d. 3. n. 116., Et idem est, si fiat proximè ante mortem sub ratihabitione Generalis. Vide etiam *Pelliz.* suprà.

104 Q. 18. *Quid præterea notandum sit circa votum paupertatis in Religioso. R. seqq.*

§. I. Paupertas violari potest purè utendo re aliquâ absque licentia Superioris, nam suppositâ illâ sententiâ, quòd usus etiam licitus facti separari possit à dominio, Religiosus sine licentia utens pecuniâ, cujus dominium relinquet apud externum, peccabit contra paupertatem & dicetur proprietarius, non quòd habeat dominium proprietatis, sed quia habebit vitium proprietatis, utendo illâ pecuniâ tanquam suâ; vovens enim paupertatem abdicat se potestate utendi re tanquam suâ, utitur autem re tanquam suâ, si illâ utatur independenter à voluntate Superioris.

105 §. II. Religiosus admittit vitium proprietatis & peccat contra paupertatem, si sine ulla licentia Superioris apud externum comedat aut bibat, quamvis enim externus dicat se velle retinere totum illius cibi & potus dominium, tamen talis modus consumendi censetur in æstimatione morali usus rei tanquam suæ. *Nec obstat*, quòd Religiosus non peccet admit-tendo, v. g. ignem aut suffitum sibi factum ab externo, nam in his habet se merè passivè, & externus di-
citur